

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 321, juny del 2014

Juny 2014

Correfocs 14

Jove:
Escola Ocata
27 juny
10 vespre

Gran:
Dalt Pintor
Domènech
(Antiga Dogi)
Dia 28
10 vespre

Org: Ajuntament del Masnou
Coordina: Diables del Masnou

PLE DE LLANA

Katia

Totes les novetats de temporada en
llanes i cotons **Katia**.
Et guiarem per fer les teves peces d'estiu.
Tenim moltes idees.

Pl. de Catalunya.4 (darrere l'antic correu) 647 751 702

www.materialshoms.cat

Homs

materials per a la decoració

Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

Tota mena de materials i maquinària per a la construcció, decoració, reforma o bricolatge. **Dissabte matí obert fins a les 12.**

Exposició de material de decoració
Escultor Llimona, 9
93 540 37 69 Alella

Magatzem de material per a la construcció
Joan XXIII, Camí d'Alella (sobre l'autopista)
93 555 81 56 el Masnou

Magatzem i oficines a Alella
Riera Principal, 48-50
93 555 97 53 Alella

VENDA DE PETARDS

COETS, FONTS, BATERIES, BENGALS

**LA MILLOR SELECCIÓ
AL MILLOR PREU**

No esperi a l'últim moment per fer les seves compres; tenim **obert a partir del dia 17 de juny** als llocs habituals:

JOAN XXIII (davant del cementiri)

AMADEU I, carretera d'Alella,

Torrent del GAIO amb carrer MANILA

(Enfront del **Dia** - Parc de la **Nimfa** - Ocata - N-II)

Aparcament fàcil

A LES VOSTRES REVETLLES MANIPULEU ELS PETARDS AMB SEURETAT SEGUINT LES INSTRUCCIONS D'ÚS I RESPECTANT ELS ALTRES I ES CONVERTIRAN EN FESTES D'ALEGRIA I DIVERTIMENT.

Ens hem traslladat

REPARACIÓ DEL CALÇAT

Antonio

**Ja no som a la
Plç. Ramón y Cajal; ens hem
traslladat a Francesc Macià,
87, al davant de l'escola
Ferrer i Guàrdia.**

93 540 75 88

Canvi de cremalleres en botes, bosses, motxilles, jaquetes i pantalons.
Canvi de plantilles, varietat en cremes i tints per a la pell i l'ant.

SERVEI D'ENTREGA A DOMICILI

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray
Esteve Pujol

Portada: Nit de Sant Joan treta d'Internet i retocada amb photoshop.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

FES-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 - 93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

LA Coral Xabec DEMANA CANTAIRES

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. Ens calen veus tant de dones (sopranos i contralts) com d'homes (tenors i baixos). Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Molt bona Festa Major i felix estiu

Editorial

FITANT EUROPA

El 25 de maig prop passat vam ser cridats a dipositar el nostre vot a les urnes amb la mirada fitant Europa, aquesta Europa en construcció, que, malgrat que no ens acaba d'engrescar del tot, ens resulta tan necessària, col·lectivament, per afrontar els reptes d'un món cada cop més global i com a contraposició als blocs asiàtic i americà, que exerceixen de líders indiscutibles i marquen el rumb de la nau.

No és tasca fàcil de fer quadrar el trescaclòscup d'aquesta escudella barrejada d'estats i nacions europeus, amb tantes diferències de llengua, cultura, costums, condicions climàtiques, recursos econòmics, virtuts i vicis adquirits des de la foscor dels temps; però, alhora, això li dona un atractiu i un valor afegit i pot ser molt enriquidor si se sap conduir amb equitat i respecte, amb visió de futur.

D'això es tractava aquest 25 de maig, d'anar a fer confiança a aquells polítics que ens han de representar com a membres del Parlament Europeu i que han de portar sota el braç les demandes, propostes i peticions que més ens urgeixen com a país, per sumar-se a les dels altres estats ja existents (28 actualment) i els qui aspirem algun dia a assegurar-nos a la mateixa taula amb igualtat de condicions, sense filtres ni entrebancs.

Doncs bé, el resultat ja és a bastament sabut i la valoració que en podem fer és prou esperançadora, tot i que, ben segur, n'esperàvem una mica més, sobretot pel que fa al nivell de participació: 47,63% a Catalunya i 45,8 % a Espanya (**52,33% al Masnou**).

Cal fer una lectura positiva del fet que a Catalunya el vot sumat d'ERC (clara guanyadora dels comicis) més el de CiU (amb un bon resultat) i més el d'ICV (amb un clar ascens), sumi una potent majoria a favor de les formacions que aposten pel dret a decidir, lectura que esperem que sàpiguen interpretar els qui ho haurien de fer a Europa i a Espanya

Finalment, per apropar-nos a la nostra realitat més immediata, reproduïm tot seguit les dades oficials publicades en la pàgina web municipal referides als resultats assolits a la nostra vila: *Esquerra Republicana-Nova Esquerra Catalana va ser la formació més votada al Masnou, amb 2.515 vots. Per sota va quedar Convergència i Unió-Coalició per Europa, amb 2.359 vots. La tercera força més votada va ser Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa, amb 1.037 vots; la quarta, el Partit dels Socialistes de Catalunya, amb 811 vots; i la cinquena, el Partit Popular, amb 786 vots. Segueixen Ciutadans-Partido de la Ciudadanía, amb 426 vots, i Podemos-Podem, amb 375 vots. La participació durant tota la jornada va ser del 52,33%, amb una abstenció del 47,67%, 140 vots en blanc i 78 vots nuls.*

Felicitats als guanyadors i reconeixement a tots els qui van complir amb el deure ciutadà de presentar-s'hi i participar-hi.

No voldríem tancar aquest editorial sense desitjar a tots els masnovins una BONA FESTA MAJOR!

El President

Sumari

EDITORIAL	3
GENT AMB GENT <i>Francesc Renter</i>	5
BUSTIA OBERTA	11
LA CALÀNDRIA	11
A CONTRACOR Ramon Serra	13
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	14
LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI Aleix Ripol Millet	17
CORAL XABEC Esteve Pujol	19
OPORTUNITATS PERDUDES Joan Maresma Duran	21
OH! ISRAEL (III) Joan Camps	22
DITES I PERSONATGES POPULARS (13) Albert Vidal	23
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart	25
LA CUINA DE L'ANTÒNIA <i>El Cullerot</i>	25
JULES VEDRINES, L'HEROI OBLIDAT J. Condeminas	26
ARRAN DE SÒL Pledebuit	26
ELS AÏLLATS DEL GAT Esteve Pujol	27
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany	30
LA PUNTA DE LA LLENGUA (55) Esteve Pujol	30
GENT DEL MASNOU INFORMA	31
5 ANYS DE RAUXA Esteve Pujol	31

Per a les vostres revetlles, coques de pastisseria.

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

De les pastisseries del Masnou

david

pastisser

Venda
Online

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75
Navarra, 100 · El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60
El Masnou

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59
93 555 06 61 el Masnou

Estanc Maria Arnau

Tabacs. Cava de cigars. Regals. Papereria, fotocòpies

Navarra, 51 · 93 540 14 48

el Masnou

TENIM DE TOT PER GUARNIR LES VOSTRES FESTES I REVETLLES

Bon Sant Joan i Festa Major

Va néixer el 3 de maig de 1942. El petit enmig de tres germanes. Com la majoria de nats en ple franquisme, els amics del col·legi el criden pel cognom, altres per Francisco, que és el que diu el seu DNI, i els puristes del català l'anomenen Francesc; davant del dubte li preguntem:

Vols que et diguem Cisco?

Els de casa tots em diuen Francisco, pronunciant la o com una u, així no hi ha confusió, atès que el meu fill es diu Francesc. Quelcom d'igual passava amb els cosins del pare un dels quals es deia Joan i l'altre Juanito, fent sonar també la u al final. L'única persona que em deia Francesc des de ben petit era en Joan Cid.

Els Renters, sempre han estat els cuidadors del Cementiri?

A l'arxiu municipal vam trobar una acta datada el 1835, on el meu rebesavi i el seu germà proposaven solucions en una obra de l'àmbit municipal, per això lluïm el rètol *Construccions Francesc Renter des del 1835*. En aquelles dates els meus rebesavis tocaven totes les tecles i el cementiri devia ser una bona part de la feina. L'avi Francesc Renter i Vidal, que no vaig conèixer, va ser qui va construir la capella del cementiri.

D'una generació a l'altra, heu estat preminents els homes?

Som sis generacions en què hem tingut la sort que la vocació dels homes de la família, un o altre, ha mantingut l'ofici. És remarcable que el meu fill Francesc, que és llicenciat en història de l'art, s'ha quedat al front de l'empresa familiar.

Et fan la competència els fills?

Ja pots ben dir-ho: sovint m'he hagut de sentir col·legues amb ganes de fer-me la guitza dient-me *El teu fill és més bon paleta que tu*. Jo, sense empenyar-me, sempre dic *Teniu raó, així ha de ser! Jo també sóc millor paleta que el pare i el pare va ser millor paleta que l'avi*; i tots hem après l'ofici a

passant-m'ho bé amb la família.

A part del teu sarcasme natural, sembles un home molt tranquil. No t'emprenyes mai?

Tinc geni, però el moderat tant com puc, ja saps que treballant sempre hi ha alguna situació que et treu de polleguera, però de tant en tant va bé abraonar-se, relaxa l'ambient de feina i posa les coses al seu lloc perquè tot rutlli com cal. Penso que en això alguna arrel tinc de l'avi, que sí que tenia molt de geni.

I en l'esbarjo, quines aficions has tingut?

Estic molt content! De petit vaig tenir una vida feliç, cap als vuit anys sempre que podia m'escapava amb el pare, que em deixava jugar amb els totxos i el ciment i la paleta. Vaig fer de paleta perquè era el que més m'agradava fer. A part de la feina, que m'obligava a estar amatent a totes hores, allà on sempre m'he sentit molt bé ha estat a casa vivint intensament i

passant-m'ho bé amb la família.

Sorprens en veure't tan bon xicot; i en l'adolescència?

Uii! En aquella edat: les noies! Suposo que devia tenir prop de setze anys i ella quasi catorze. Va ser el meu primer i únic amor. A la festa major vam ballar, les parelletes passejàvem pel Camí Ral amunt i avall, però ella vivia als afores, el seu pare era el guarda jurat dels Laboratoris Cusi on tenien l'habitatge. La meva gosadia d'adolescent era poder acompanyar-la sortint del ball fins a casa seva. En complir ella els disset anys els seus pares ens van aprovar el nostre nuviatge, com es feia abans, eh?, que no s'assembla gens al que es fa ara.

Et vas casar molt jove?

Com tothom en aquella època, però era molt millor que ara; ens vam casar just en acabar la mili, ella tenia vint-i-un anys i jo vint-i-quatre. Si alguna cosa pogués repetir a la vida seria això, fins i tot els meus sogres van acollir-me amb una estimació impagable.

Has trobat espais de veritable felicitat a la teva vida?

La meua felicitat ha estat culpa de la meua dona en educar els fills, n'hem

Segueix a la pàgina següent

GENT AMB GENT

Ve de la pàgina anterior

tingut tres: l'Elena, en Francesc i en Lluís, tots han sabut trobar parella i emancipar-se en l'estil de vida familiar que ens ha fet gaudir i ens ha fet fel·ços. Els fills fent vida independent ens els sentim sempre molt a prop i molt amatents davant de qualsevol eventualitat que ens pugui passar. Ja no parlo del gendre i les joves, que s'han integrat tan bé en aquest entorn familiar, fins aquests moments, tan favorable. L'Elena i jo ja fa quaranta-vuit anys que estem casats.

Les famílies tenen alts i baixos, algun te'n deu haver afectat, oi?

És evident que les famílies vivim el risc d'accidents o malalties inesperades que poden frustrar la felicitat, en això no hem sigut una excepció. Posats a saber que hem de morir, la mort ens hauria d'arribar quan s'és el més vell de casa, és el mínim desitjable per a tothom. Per això dol tant la mort d'un germà o que amics i familiars propers hagin sofert el drama de malalties sense remei a una edat en què no mereixien ni patir ni morir. Tinc sis néts, cinc nois i una noia, això apaivaga el sentiment d'impotència davant dels qui malauradament ens han deixat.

Veient cada dia la realitat crua de la mort, segueixes sent creient?

La meva mare i la meva germana Montserrat han influït molt en mi. També en el món religiós he trobat persones molt valuoses i molt obertes. Sóc creient, però poc practicant. El meu pare es va casar a Montserrat i jo també, alguna cosa interior tenim a dins que ens fa transcendents, aquesta esperança és la que em fa creure i em va molt bé per la meva pau interior. Des de temps immemorials sempre porto una estampeta de la Moreneta a la cartera.

Si tothom es fa una religió a mida, quin munt de déus deu haver-hi?

Ei! Que tampoc no estic d'acord amb tot; ara ja no es va a l'infern per faltar

a missa; creure més o menys no m'ha afectat la convicció que el més important és ser una bona persona. He vist la mort tan a prop i tan sovint que no em fa falta la religió per assumir-la. Quan hi penso m'excita la curiositat de saber com serà, de quina manera morirà. Però veure la mort de la meva germana Montserrat, que va tenir etapes de la vida molt dures, em va semblar injust. La mort no hauria de ser un càstig tan arbitrari, quan t'esquitxa de tan a prop es fa molt difícil de reprimir la rebel·lia davant la voluntat de Déu.

Morir-se costa un dineral; es mouen molts interessos econòmics darrere els difunts?

És un servei públic inevitable que exigeix una complexa estructura i organització, més ara amb tanatoris que integren els crematoris, les capelles, les sales mortuòries i una atenció als familiars quasi impecable. Però el nostre cementiri del poble manté encara molts trets rudimentaris; la feina de paleta, la jardineria i enterrament dels difunts no ha variat gaire en els últims cinquanta anys; per a nosaltres és una feina com una altra. La nostra tasca empresarial és digna, requereix molt de treball i moltes hores de dedicació; jo ara ja estic jubilat, però el meu fill ha d'estar molt per la feina.

Però haver de cuidar el cementiri deu ser un avantatge enmig de la crisi?

Ara qui no és a l'atur és un privilegiat. Els qui vam néixer enmig de la precarietat de la postguerra sempre hem gaudit d'un horitzó de prosperitat. En quasi tots els oficis hi havia la possibilitat de fer hores extra; en el meu cas, no hi havia diumenges ni festes de guardar; i amb ganes de treballar hi havia feina per a tothom. Ara fins i tot fent de paleta no és gens fàcil de guanyar-se la vida. De gana, no n'hem passat mai a casa.

Sí que sembles bona persona!

No ens passem ara, tampoc tant! A vegades m'és difícil d'oblidar, però el meu ressentiment és molt feble de memòria, ho és tant que ara em seria

difícil de recordar algun cas remarcable. A vegades et queda una amargor que persisteix; però, vaja, és com una mena de cicatriu superficial a la pell que, per veure-la, cal fixar-s'hi molt. La feina obliga a prendre decisions que t'afecten, però en general prevalen els bons acords.

Va, Cisco! Algun pecat deus tenir?

Potser sí! Però no me'ls sé reconèixer. De mandra gens ni una mica; amb tot el que he treballat crec que tinc molt ben guanyada la jubilació; pel que fa al geni heretat de l'avi no és un pecat gros; la mare, que era la jove, sempre deia que era una bona persona. Treballant hem fet una bona tasca i ens hem guanyat un prestigi que ens ha facilitat la confiança de set municipis, que actualment són atesos per l'empresa familiar.

T'agrada viatjar?

En jubilar-me l'Elena i jo ens hem refet de no haver sortit de joves, fa divuit anys vam començar anant a París, ens vam animar i vam visitar altres regions de França, més tard l'Argentina de nord a sud, d'un avió a un altre, a Tierra de Fuego ens vam trobar gent del Masnou. El meu fill ens ha alliberat molt i en poc temps hem estat a Noruega, a Sardenya en cotxe... També Països Baixos, on la germana de la meva dona hi és casada amb un holandès. Hem recorregut Espanya, hem fet un creuer per Grècia i amb els de Can Malet hem estat a Praga i Normandia.

I del gran viatge, què intueixes, què ens en dius?

Potser sí que la mort sigui un viatge incert. Si ha de ser llarg o etern, que sigui en pau per a tothom!

Allà segur que ens hi trobarem tots.

escuela de música

Emma Calvo
T'agrada cantar?
T'agrada el gospel?

C/.Parlament de Catalunya.28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Juny 2014 --

1	diumenge	Ocata
2	dilluns	Viayna C
3	dimarts	Dominguez
4	dimecres	Aymar
5	dijous	Ocata
6	divendres	Riera
7	dissabte	Fàbregas
8	diumenge	Fàbregas
9	dilluns	Fàbregas
10	dimarts	Dominguez
11	dimecres	Riera
12	dijous	Aymar
13	divendres	Ocata
14	dissabte	Viayna C
15	diumenge	Viayna C
16	dilluns	Fàbregas
17	dimarts	Ocata
18	dimecres	Riera
19	dijous	Aymar
20	divendres	Fàbregas
21	dissabte	Dominguez
22	diumenge	Dominguez
23	dilluns	Aymar
24	dimarts	Aymar
25	dimecres	Ocata
26	dijous	Viayna C
27	divendres	Dominguez
28	dissabte	Riera

29	diumenge	Riera	St. Pere
30	dilluns	Riera	Festa Major dill. festa local

Bon estiu
i bona Festa Major

-- Juliol 2014 --

1	dimarts	Ocata
2	dimecres	Viayna C
3	dijous	Dominguez
4	divendres	Aymar
5	dissabte	Ocata
6	diumenge	Ocata
7	dilluns	Fàbregas
8	dimarts	Riera
9	dimecres	Viayna C
10	dijous	Dominguez
11	divendres	Fàbregas
12	dissabte	Aymar
13	diumenge	Aymar
14	dilluns	Viayna C
15	dimarts	Dominguez
16	dimecres	Aymar
17	dijous	Ocata
18	divendres	Riera
19	dissabte	Fàbregas

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.30 - 14 i 16.30 - 21	9.30 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 14
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 14 i 16.30 - 20.30	9 - 14

LLAR D'INFANTS

Si ho voleu, el vostre fill pot aprendre música a la nostra escola

El Petit Vailet

OBERTA LA MATRÍCULA PER AL CURS

2014-2015

A partir de 4 mesos

ESPLAI D'ESTIU DEL 25 DE JUNY
AL 25 DE JULIOL I DE L'1 DE
SETEMBRE A COMENÇAMENT
DE LES ESCOLES

Ventura i Gassol, 29
El Masnou 93 555 57 11

Bona Festa Major

L'aula de música
"Clau de sol" ja
és al Masnou.
A l'escola
Petit Vailet
Info. 637 73 62 03

Bona Festa Major

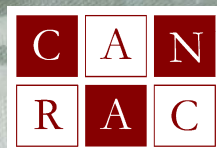

Segueix-nos al Facebook

www.canrac.com

Pots fer la teva comanda a través del web

Segueix-nos al Facebook

Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64 el Masnou

Un any més ens plau informar-te que altre cop tornen a baixar la Flama des del Cim del Canigó.

La societat funciona per sistemes de relacions, les laborals, les econòmiques i sobretot les socials. Enfortir aquestes relacions amb les persones i les tradicions és el que ens fa seguir baixant la Flama des del cim del Canigó fins al Masnou. És un triple desafiament, mantenir i eixamplar les relacions socials, mantenir la tradició i fer arribar la flama a la nostra població. Com cada any, es tornaran a encendre milers de fogueres per tots els racons del Paísos Catalans i nosaltres ho fem possible al Masnou.

Per tot això, et proposem d'afegir-te a la colla que mantenim aquesta tradició

per portar-ho a terme. No representa un esforç especial; és simplement una activitat esportiva mitjana, però amb molta companyonia i amb un gran ambient d'amistat.

Si estàs interessat a participar-hi per primera vegada o a tornar-hi a participar, posa't en contacte amb nosaltres al més aviat possible per poder planificar la logística del transport. Ja

sabem que no és possible de poder-hi ser cada any, ja sigui per feina, exàmens, lesions, qüestions familiars, etc.; però, si tens algun amic o coneixes alguna persona que hi puguin estar interessats, fes-los-ho saber.

L'Ajuntament del Masnou, La Flama del Canigó, la Colla de Diables, Al Masnou decidim 2014-ANC, la colla de Geganters del Masnou i colla gegantona Sda. Família conviden tota la població del Masnou a passar la revetlla de Sant Joan a la **Plaça de la Independència de Catalunya** (antiga caserna de la Guàrdia Civil).

Tothom s'hi pot apuntar. Podeu venir a fer la vostra revetlla, porteu-vos el sopar i el cava, hi haurà, però, servei de bar, cadires, taules i música en viu fins a la matinada.

Inscripcions i info abans del 20 a:

 flamamasnou@gmail.com
ll.valls@yahoo.es

PER SANT JOAN, AL PAS DE LA FLAMA DEL CANIGÓ, ESTELADES I SENYERES AL BALCÓ. i recordeu, no la despengeu.

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) promou que els ciutadans, entitats i associacions del poble donin suport al Pacte Nacional pel Dret a decidir.

Ens adrecem a les entitats i associacions del Masnou per convidar-les a participar d'una manera festiva i reivindicativa als actes de l'11 de Setembre d'aquest any i que acceptin i s'impliquin en el Pacte Nacional pel Dret a decidir.

JF Kennedy exhortava els americans a comprometre's per la Nació *No et preguntis què pot fer el teu país per a tu, sinó, què pots fer tu per al teu país.*

La crisi, els problemes socials i polítics són grans i difícils; els resoldrem, segur. Però, per davant de tot, tots som catalans i ara Catalunya ens demana fer un projecte de futur amb tothom i per a tothom qui estimi aquesta terra. Oi que ens sentim orgullosos de cadascun dels triomfs individuals i col·lectius que hem aconseguit dones i homes d'aquesta terra? Doncs ara és el moment de ser agraïts amb Catalunya i estar al seu costat en aquests moments històrics.

Tant si les aspiracions s'assoleixin com no, l'endemà continuarem treballant com sempre sense demanar explicacions a ningú. Haurà parlat el poble.

assemblea.cat **Al Masnou**
¡Decidim!
 2 0 1 4

BONA FESTA MAJOR 2014

JORDI

REPARACIÓ DE TOTA MENA DE
CALÇAT, BOSSES, MOTXILLES

Pl. de la Llibertat, 3
T. 93 555 43 43

MIL METRES DE PASSEIG I COMERÇ AL CAMÍ RAL

Mas Vell

RESTAURANT
PIZZERIA

Barcelona, 2 · 93 555 02 01
El Masnou

**Frankfort
Parera**

Al migdia menú
Parera, informa-te'n

Prat de la Ribera, 98
93 555 78 94
Comandes per telèfon

LA XIXONENCA

**L'ORXATA
DE SEMPRES**

BARCELONA, 11
T. 93 555 02 96

immoMasnou

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

Pl. de la Llibertat, 14
93 540 50 07

www.immomasnou.com
visiteu-nos

info@immomasnou.com

Merceria
Romeu

Joguines,
Regals, Complements
ARTICLES DE PLATJA

PRAT DE LA RIBERA, 32
Tel. 93 555 23 70

40 ANYS A PRIMERA LÍNIA

**FINQUES
MAS**

PRAT DE LA RIBERA, 69.
93 555 17 59

COLOMÉ

TOT PER A LA TEVA MASCOTA

Consulta veterinària

www.cancolome.com

Av. Kennedy, 12 · 93 555 97 04
El Masnou
info@cancolome.com

RESTAURANT

PRAT DE LA RIBERA, 9
Tel. 93 555 20 03 - 75 11

*l'agulla
de lis*

Tallers de:
Patchwork
Llanes
Ganxet

PLAÇA DE LA LLIBERTAT, 6
667 68 32 76
www.lagulladelis.com

Bell-Recò

1964
2014

50 anys of Good vibrations

Vine a ballar amb la bona música de sempre.

Es pot reservar la sala per a festes privades, aniversaris, presentacions, etc.

Camil Fabra, 9, el Masnou, al costat de la cruïlla d'Alella

686 96 46 91 / bellreco@hotmail.com

no crec fantàstica b n ú s t à r i A o h e r t a colò amb

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o **inicials**. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mandrà correspondència amb els seus autors.

FRACÀS TOTAL.

Senyor President,
Les hipèrboles formen part dels recursos literaris, però de tant en tant n'hi ha algu-

na que potser es passa d'hiperbòlica i es converteix en catastròfica. Per exemple, el títol que apareixia a la portada d'un diari molt

nostrat a l'edició del diumenge 11 de maig referent a l'empat del Barça amb l'Atlètic de Madrid amb el resultat consegüent: **FRA-CÀS TOTAL**. Podem qualificar de fracàs total haver quedat el segon equip de la Lliga estatal? Des de quan la medalla de plata entre uns quants milers de contrincants és un fracàs total? Qualificaríem de fracassat total l'opositor que hagués quedat en segon lloc –empatat en l'exa-

men final amb el primer de la promoció– entre una generació d'aspirants? Oi que no?

Si hagués baixat a segona divisió, com hauria estat el fracàs? Potser **TOTALÍSSIM**? Els adjectius que no admeten graus, tampoc no admeten superlatius; és que **TOTAL** ja és superlatiu. Conclusió: respectem les paraules.

Atentament,

Esteve Pujol i Pons

Fundació la Calàndria

La *Fundació Privada La Calàndria* és propietària de tota la finca coneguda pel seu nom, que va del carrer de Cuba fins al carrer de Sant Felip, i l'entrada principal és en el carrer del Dr. Agell, que va del número 3 a l'11.

Aquesta Fundació es va crear abans de dissoldre, l'any 2005, el que va ser la Mutualitat de Previsió Social i que passà tot el patrimoni a l'actual Fundació. L'administració d'aquest edifici està a càrrec dels patrons que formen la junta de la fundació i que són:

- President: Joan Puig Bofill
- Vicepresident: Joan Casals Agustí
- Secretari: Francesc Fàbregas Cardona
- Tresorer: Josep Puig Marcos
- Vocals: Màrius López Garcés, Ramon Asensio Cardell, Jesús Gómez Perarnau i Núria Toran Fuentes

El principal objectiu d'aquesta entitat és cultural i benèfica d'acord amb els seus estatuts; però una de les coses per les quals treballa i té molt clares és que el conjunt dels seus locals siguin usats principalment en benefici de la població. Aquest va ser el significat i la ideologia d'uns homes valents i entusiastes, que van emprendre la construcció d'aquest edifici als anys 50 amb totes les dificultats que hi havia en aquells moments, sobretot les econòmiques i que sense cap tipus de subvenció o ajuda, només amb l'esforç col·lectiu dels socis, van pujar parets i el seu cobriment. Tot això per poder gaudir d'uns locals d'esbarjo on estiguessin representats els col·lectius culturals principalment.

Pel que fa al local del cinema, d'acord amb la Llei 3/1998 d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental de la Generalitat, l'Ajuntament del Masnou ens va instar que realitzéssim les modificacions d'adaptació necessàries per poder tenir les garanties de seguretat d'un local com aquest.

A través d'un estudi fet per un enginyer del Masnou, aquesta Fundació entre els anys 2012 i 2013 va realitzar en aquest

local unes obres de gran envergadura econòmica: canviar el tipus de calefacció de gasoil a gas natural, la compra d'una nova caldera, el tancament de tota la instal·lació, un lavabo de minusvàlids, neteja i arranjament de l'interior de l'escenari i aïllament de l'interior de la pantalla per esmorteir el soroll dels altaveus sistema Dolbi i evitar molèsties als veïns.

Ara se'ns va presentar el problema per part de l'arrendatari del cinema que a partir del proper mes de setembre les distribuïdores de pel·lícules ja no les servirien en 35 mm com fins ara. Per tant serà necessari disposar d'un nou aparell projector digital i que suposarà una inversió d'uns 60.000 euros.

La Fundació es va fer càrrec de les obres d'adequació abans esmentades i també ara s'ha fet càrrec de la compra del projector digital, perquè té molt clar que el que no pot permetre és que el poble del Masnou és quedi sense el servei de cinema. Creiem que fariem un tort greu a aquelles persones agosarades que amb la seva valentia i entrega personal van crear aquestes instal·lacions.

És per tot això que hem volgut comunicar des del butlletí *Gent del Masnou* la voluntat clara de la Fundació Privada La Calàndria d'aconseguir que el poble del Masnou continuï gaudint d'un cinema històric com és el de La Calàndria.

La Junta de la Fundació Privada La Calàndria

Aspecte de la sala de cinema en un dels actes de la seva inauguració el maig de 1951

ASSESSORAMENT D'EFICIÈNCIA ENERGÈTICA

GRUP SABATÉ

INSTAL·LACIONS D'AIGUA, LLUM, AIRE CONDICIONAT, GAS I CALEFACCIÓ · ELECTRODOMÈSTICS
PUNT DE SERVEI ENDESA

Navarra, 22 local 9-10, 93 555 97 44, el Masnou
inssabate@grupsabate.com · www.grupsabate.com

SALA
AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

Eli Vingals
Plata i complements

Bona Festa Major

Prat de la Riba, 95 el Masnou
93 55562 41 elivinyals@yahoo.es

Construccions
Jiménez

Obres i reformes en general

93 540 83 55
607 947 004

Bona Festa Major

Correu electrònic:
jimenezconstruccions@telefonica.net

DES DEL 1959 AL MASNOU

La Xixonenca,

l'orxata de sempre
I ELS GELATS MÉS DELICIOSOS
Gelats amb fructosa

Flavors shown: Nata con nueces caramelizadas, Vainilla chocolate, Nata Turrón, Chocotrufa, Conos Maxi, Nata.

LA XIXONENCA

C/ BARCELONA, 11 · 93 555 02 96

A contracor

Ramon Serra i Roca

El cor feia bum-bum enmig del pit, però ell seguia corrent desesperadament cap enlloc. Per a ell córrer no era un plaer, formava part de la feina, de la maleïda rutina d'una preparació física exagerada per a un boxador a punt de la retirada i que mai no s'havia menjat un torrat en aquell món mafiós, tan sols uns quants bitllets per anar tirant i poca cosa més.

El xandall regalimava la suor d'un cos que ja no estava per gaires guerres, però la darrera bossa que cobraria era un regal caigut del cel. Molts diners per a un pringat com ell, que malvivia d'un nom que ja no recordava gairebé ningú: Joe Thunder.

Fill de pagesos del Segrià, va fugir d'aquells camps on el sol fregia llargandaixos a l'estiu i els matava de fred a l'hivern. Terra extrema i dura, si més no en aquells anys de misèria i de dol.

Volia veure món i s'enrolà en un mercant, signant per un parell d'anys. Temps divertits, tenia setze anys, diners a les butxaques i putes a tots els ports. Era alt, fort, i el treball, després de triscar la terra, no li resultava feixuc. Coneixia ciutats que no sabia ni que fossin en el mapa, aprenia idiomes al principi indesxifrables, però ell era un noi de ment oberta, no culte però sí espavilat.

En una estada llarga a Hong Kong per reparar el vaixell es va interessar per la boxa, i amb tres mesos li van trencar la cara unes quantes vegades en combats desiguals d'homes contra un nen.

Aquell curset accelerat sobre la duresa de la vida el va portar fins al cantó més fosc, fins a la cara més salvatge de la vida. El fum de l'opi el relaxava de totes les seves penes, del dolor físic i sobretot del mental de no ser d'enlloc. Fins i tot enyorava els camps del secà de la seva llunyan Lleida.

Va guanyar diners fent contraband de substàncies il·legals; però el diner que es guanya fàcil es rebenta de mala manera i l'únic consol que et resta és pensar que t'ho has passat de puta mare i que la resta dels mortals (els pringats en el teu argot) no saben el que es perden.

Fins i tot quan se li va acabar la sort, no ho féu del tot. El van enxampar amb cocaïna al port de Barcelona. Qui ho havia de dir, després de voltar uns quants cops el món, resulta que acabes a la presó de la ciutat gairebé teva.

A la "trena" va completar la seva formació de boxador i, el més important, va fer bons contactes. Un cop va sortir-ne (van ser tres anys) ja es creia preparat per menjar-se el món.

El món se'l va menjar a ell i el fet d'arrossegar-se pels gimnasos més cutres imaginables va esdevenir la seva vida. Combats infames en locals llardosos i normalment amb bosses de pa sucats amb oli. El nom Joe Thunder va ser un mal moment del seu entrenador, però era la moda de posar-se noms anglesos.

Ara, mentre sua la cansalada corrent cap a la Floresta, amb la motxilla dels seus quaranta-cinc anys a l'esquena i

els pulmons de fumador, s'adona que no té mitja hòstia davant del seu darrer rival, que serà com un sac d'entrenament i que pot rebre una bona manta de garrotades. El problema és que ha d'aguantar com a mínim tres assalts i és per aquests fet que s'està preparant el millor que pot, però sap que no aguantarà els maleïts tres "rounds".

Pensant i pensant mentre corre, arriba a la conclusió que no val la pena tanta preparació ni tantes mandangues. Una bombeta s'encén en el seu cap: necessito fotre-li un sol cop, però que sigui definitiu en els primers trenta segons del combat.

Una vegada que ja tenia la tàctica, va deixar de córrer i va aturar un taxi perquè el portés al seu piset del barri *xino*, es negava a dir-ne el Raval, del seu barri.

El gran vespre era aquí, la sala plena a vessar, i aquesta vegada no era un soterrani humit, què més podia demanar?

El seu entrenador li parlava de com havia d'esquivar els cops del seu oponent, però en Joe feia que sí amb el cap d'una manera mecànica, sense escoltar-lo ni de bon tros.

La gent ja brama, el combat és a punt de començar i el nostre heroi està més que tranquil. Sona la campana i la lluita arrenca. El boxador jove marca la distància, colpeja per marcar territori, sap que guanyarà i no li fa por aquella vella glòria que té davant seu. Mentre el jove té aquests pensaments, Joe Thunder li etziva un sol cop que no és ni gaire fort; el jove cau desplomat, l'àrbitre desgrana els números fins al deu. Joe ha guanyat el combat i la bossa que li permetrà tirar una bona temporada.

PD. Quan era a la Xina, Miquel Estarlic, aquest era el nom de Joe Thunder, va viure amb un massatgista que li feia acupuntura per al dolor. Va aprendre molt amb ell.

Històries de la vila

Joan Muray

IMATGES... amb HISTÒRIA - 3 –de fa entre 100 i 130 anys–

Continuem amb aquest seguit d'imatges d'aquell Masnou que pràcticament ja ningú no recorda. Tal com deia a la primera part, seguim avançant per la vila de sud a nord, fins arribar al que aleshores era final, o començament, de poble venint de Premià de Mar.

En aquesta part hi podreu veure les imatges del que aleshores era el bell mig de la vila; ara, amb el creixement, sobretot cap a llevant, el centre s'ha desplaçat.

Vegem, doncs, quin suc traïem a aquestes imatges:

TORRE MEDIEVAL DE DEFENSA, AL CAMÍ RAL

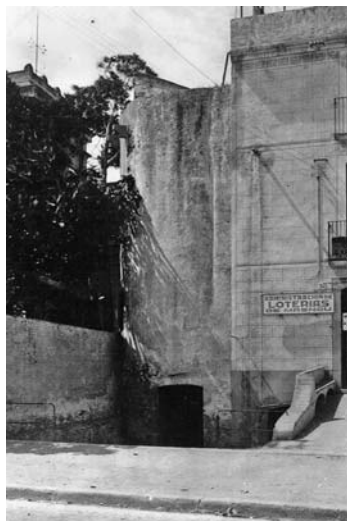
Aquesta torre, una de les sis que tenia el Masnou medieval, era a peu de Camí Ral, al tros de l'actual carrer de Barcelona, on hi ha l'antic edifici de "la Caixa", edifici construït cap als anys trenta i que es féu sobre seu i de l'estanc que podeu veure. Aquest estanc era el dels Torres, que primer havien tingut a *ca l'Estudiant*, després aquí i finalment on el coneguérem tots. Al seu costat esquerre hi podem veure, rere l'arbreda, el dalt de la torre d'en Pere Grau. A la façana de l'estanc hi veiem el cartell de vendre

loteria, un tros del de l'estanc (amb bandera inclosa) i un de quadrat amb el preu dels dècims de loteria: a 3 pesetes. La torre, que era circular, tenia a dalt les restes pètries d'un matacà, defensa que normalment es troba a la part alta i sobre la porta de la torre, la qual servia per llançar sobre l'enemic aigua o oli bullents. En aquest cas, la porta no hi correspon, segurament perquè no era l'original. La torre, en aquesta imatge, tampoc no té merlets, ja que potser, en no servir, els havien enderrocats. Al baix de la torre, la porta que es veu era la d'un taller de manyà que hi havia. S'hi entrava per un pendent i per una mena de pont, a l'estanc. Aquesta casa adossada a la torre era, com es pot deduir, força posterior a la torre, ja que les torres sempre sobresortien de les construccions que tenien a l'entorn, si no no haurien servit de gaire si no es podien albirar des de mar, que era una de les seves funcions. Al Masnou, i bona part del Maresme, n'hi havia tantes, de torres, que en deien "La costa torrejada".

CAL CALAFAT I CAL GUANO

Aquests dos noms pràcticament pocs saben ja de qui eren. Aquesta casa, que allotjava aquests dos negocis, era

al xamfrà del Camí Ral amb la baixada que més noms populars té: Camí antic d'Alella, de can Francisquet, de l'Estraperlo i de can Bailon. La del fons era la de Cal Calafat, mestre de l'ofici de calafatejar els vaixells, de cognom Sust. A sobre les dovelles de la porta hi havia una pedra tallada amb una creu i un xiprer a banda i banda, molt usual antigament. No hi ha constància de la data de la casa, però devia ser segurament dels segles XVI o XVII. La que posa carboneria era d'en Gener, carboner que va viure fins ben entrat el segle XX i que era un dels masnovins amb més motius: gafarró, guano i *guante amarillo*. Els motius són sovint indesxifrables, però aquests semblen tenir lògica. Gafarró podria ser per haver cantat a la Colla Humorística del Masnou anomenada *Els Gafarrons*, a començament dels anys vint del segle passat. Cal Guano era perquè hi venien aquest producte als pagesos per adobar els camps. I *guante amarillo*, quasi segur perquè en deuria usar per a alguna feina i així li va quedar. La casa que es veu a l'esquerra és can Framis, que encara hi és.

CARRETERA DAVANT DE CAN SANS

Can Sans era una casa, avui desapareguda, que feia xamfrà amb l'antic camí d'Alella (ara av. M. de D. del Carme), que fou enderrocada en eixamplar aquest estret camí per esdevenir de l'amplada actual. El tendal que es veu a l'esquerra correspon a la Merceria de can Bailon, que aleshores no feia xamfrà; s'hi havia traslladat del seu lloc anterior, a tocar a ca l'Estudiant (vegeu núm. 10). La primera mestressa fou l'Antonieta Mitjans, descendent dels capitans d'aquest cognom, de *cal Ranxero*. Després de la merceria hi ha un solar buit, que era per on entraven els costals de llenya per al forn de Can Cabessa, que ve tot seguit. Dues cases més avall, on hi ha el grup més nombrós de gent, hi va haver el primer forn de Francisco Pagès i Candelària Barba, que era on després hi hauria la sabateria de "can Maliu". Aquest forn, conegut popularment com de ca la Candelària, hi va ser en aquest lloc pocs anys, ja que es va traslladar més avall, com veurem a la imatge següent. Més avall, en una casa que no es veu, hi va haver l'estanc Torres; i el tendal següent és de Ca les Paraguai, una altra merceria, i els deien així per haver nascut en aquella república sud-americana. Cap al fons hi ha l'espai buit del mercat, que ja comentarem. Com en totes les imatges, hi ha gent cara el retratista, arbres a baix de la calçada, algun de ben tort, que corrobora aquella dita aplicada a algun vailet que no va per

bon camí i que diu: *Puja tort com els arbres de les rambles*. Aleshores es veu que no hi havia problemes per si els carros anaven per dreta o esquerra.

CAL PICAPEDRER

Aquesta casa que es veu fou la merceria anomenada de cal Picapedrer,

del Mar. Actualment el seu espai està incorporat a la plaça del Mercat Vell. Al fons de la imatge, com a la següent, s'hi veu a mà esquerra una bonica casa, que era la del mestre Cabús, músic que va dirigir l'Orfeo Masnoví. I a mà dreta la parròquia i la rectoria.

que després es traslladaria a l'actual c/ Josep Llimona, on l'hem coneguda la majoria. La casa la va comprar el forn dels Pagès/Barba, com he dit abans, que ampliaren la casa cap endavant i van arribar al peu de Camí Ral; i més endavant fou la Patisseria

MERCAT MUNICIPAL I AL FONTS L'ESGLÉSIA

El Mercat Municipal tal com era fins al 1932, quan el cobriren amb aquella marquesina, que malauradament feren desaparèixer fa pocs anys. En aquesta plaça hi havia el cèlebre arbre del *Titit*, que el capità i alcalde Josep Isern va fer tallar perquè a la seva ombra *despotricaven* contra seu. Al lloc on hi havia l'arbre, l'endemà de tallar-lo hi va aparèixer una nota satírica que deia: *Tants titits que he sostingut i un sol titit m'ha fotut*. Per ser el mercat és una de les imatges amb més gent. L'home del davantal blanc és Felicià Maresma, i al seu costat hi té el seu fill d'igual nom, però a qui deien Cià. En Maresma, a més de tenir botiga, primer a prop de l'estació del Masnou, on després hi hagué el bar Blai i ara una farmàcia, tenia parada a la plaça. Després tingué la botiga

TALLERS MASNOU

Genís Oliveras **MULTIMARCA**

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57

BONA FESTA MAJOR

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Mobles Vilalta

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

Bona Festa Major

EL MÉS ADEQUAT PER A TU I CASA TEVA

Les nostres famílies d'avui

Dr. Aleix Ripol Millet.

Psicòleg i mediador en famílies. 619 52 25 82 · ripolmillet@hotmail.com

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

L'ENVELLIR DELS VELLS...

Ja sé que tots envellim des del moment que naixem, però no em refereixo a aquest lent envelliment sinó al –molt més ràpid– de la gent gran.

Envellir és una pu...a. D'acord. Podria acabar aquí, però no serviria de gaire a ningú. Afegiré algun pensament al voltant del meu propi envelliment per si pot ajudar a algú.

• **Si la mitjana** d'expectativa de vida al nostre país és al voltant dels 80 anys (una mica més per a les dones i una mica menys per als homes), em consola –vaja tonteria– saber que ja no m'estafaran de gaire... L'alternativa a envellir és certament pitjor... I he deixat pel camí molt amics molt macos.

• **Les comes!** Deuen ser les primeres que acusen la fatiga, la lentitud i la manca d'agilitat? I mira que faig bici! Els dits són els segons? Tot i així encara camino passablement recte i sense gaire trontoll.... I conservo força agilitat a les mans, suficient per lligar-me els cigarrets (ja sé que no hauria de fumar però...)

• **He perdut poder**, a casa, amb els amics, arreu vaja... (és iaio...). De fet ja no necessito tant poder, tant protagonisme i és un gust no necessitar-los. No necessito tant ser admirat i no em cal fardar de bíceps ni físics (estil Ronaldo) ni intel·lectuals (estil Cañete...). Quin descans!

• **“Des que m'he jubilat no tinc temps de res”.** Què va! Ja no em recordo de quan anava realment de cul: la feina, els nens petits, la casa, el cotxe, els meus iaïos... allò sí que era anar de cul. Tinc més temps, és clar, però no m'emprenyeu gaire, no abuseu de mi: vaig més lent en tot, oblidó coses i necessito més temps per planificar el que haig de fer. No m'atabaleu! Ho faré tot al meu ritme, no al vostre. I ho faré amb temps i bé.

• **Tinc temps per escoltar!** Als fills, als néts, al lampista... Ja miraré de no donar la llaua explicant batalletes ja que intento

que siguin batalles actuals i significatives. Sóc al món i, encara que els joves pensin que ja no estic al dia, el meu dia present incorpora el meu passat i li dona perspectiva.

• **M'acusen de ser tou** amb la gent, especialment amb els més joves... no us ho creieu. Soc més tolerant: he après (una mica) a assabentar-me de tot però a no jutjar. Diuen que sols Déu ens pots jutjar, però que ell mateix té tanta informació de cadascun de nosaltres que tampoc no ens pot condemnar. La vida, especialment en una època tan dura com la nostra, ens aporta les seves frustracions, no cal anticipar-les. Cal ser al costat del qui pateix.

• **Per analitzar** el present i planificar el futur, individual i col·lectiu, ja gairebé no ens serveixen els polítics, sobretot els qui es van fer polítics per incrementar el seu poder i/o el seu patrimoni més que per ajudar a crear una societat més justa. Molts! Quasi prefereixo que ens liderin els filòsofs: ens calen canvis de segon ordre i no una mica més del mateix. I, de pensament, en tenim més la gent gran. Per això els molt joves de vegades (poques) ens consulten, tanmateix d'amagatots dels seus pares...

• **Al llarg dels anys** han cobrat molt més sentit els transcendents personals, allò que és més que jo, objectius pels quals val la pena viure i morir: per a uns la religió, per a altres l'art, per a altres els altres estimats... Tots en tenim de transcendents i els qui no els han descoberts en si mateixos acostumen a viure una vida sense sentit, frustrant i fosca. Una vida infeliç.

• **He edificat una vida:** la meua. Podria haver estat millor, però no esta malament: he viscut, aguantat, creat, resistit frustracions, fruit, patit, estimat. De tot em quedo amb això darrer: estimar. No sé com podria marxar sense deixar aquí la gent que m'estimo. Em sobreviuran i portaran amb ells un tros, un trosset, vaja, del que els he deixat en estimar-los.

Automòbils Rijor S.L.

Taller distingit

Servei oficial OPEL

Reparació multimarca i multiservei

Wir leben Autos.

Amb Sempre Opel gaudeixi més temps del seu Opel i d'aquests descomptes

25% dte. en peces*

10% dte. en mà d'obra

CONEX A L'ADAM

República Argentina, 29 El Masnou Tel. 93 540 42 05

del carrer Sant Pere, coneguda com de *can Geniu*, que els venia per l'altra part de la família, els Pujadas. La plaça del mercat aleshores tenia aquestes casetes de fusta que veieu, que semblen les que hi havia a la platja. En elles hi despatxaven la carn (*carren* en masnoví) i els embotits. Al fons hi havia les peixateres i al mig, en taules, s'hi posaven les verdulaires.

sols no hi ha cases, sinó que el que es pot veure són muntanyes, els turons més alts del terme; i, traient només un xic el nas, la muntanya de Sant Mateu. A la platja s'hi veu l'embarcador que construïren per a les regates amb una munió de gent que no se les volia perdre. També hi veiem un edifici rectangular, de fusta, que ja hem esmentat abans al núm. 13, el

magatzem de taronges des d'on eren embarcades per a l'exportació. Hi havia també el safareig públic, però aquí no s'aprecia, com tampoc el pas a nivell per accedir al magatzem, que era davant mateix del mercat. Les cases del carrer del Sol (ara Sant Francesc d'Assís) es poden veure, ja que el seu davant, on ara hi ha cases, eren horts. I pel mig de les cordes del veler hi podeu veure la cúpula de la mina d'aigua Pollador, que n'emmagatzema uns quants milers de litres. Aquest edifici, que per sort es conserva, el podeu veure per les escales que baixen fins a la plaça Jaume Bertran, a tocar d'un dels hostals per a diligències que hem comentat al núm. 3, el de Can Ramon.

Fins aquí, aquesta tercera part d'imatges antigues. Com a les anteriors, heu vist que el perfil de la vila ha canviat, a voltes tant que es fa difícil, en algunes, de poder saber on era aquell tros. Si per sort s'hi ha conservat alguna casa característica, aleshores la tasca d'investigar es fa més fàcil.

VISTA DES DEL MAR AMB REGATES

Aquestes regates, com ja s'ha dit en unes altres històries, se celebraren els anys 1911 i 1912. A la imatge hi podem veure un dels velers que hi participà. Però el que ens interessa amb la perspectiva del pas de més de cent anys és que la Parròquia i l'Asil coronen la vila, rere seu vinyes només. Pel costat esquerre hi veiem la filera de cases del carrer Sant Pere; el de Lluís Millet, tot i que ja hi era, les del davant el tapen. Per la dreta de l'església no

Enhorabona, Oriol!

L'equip de redacció dona l'enhonorabona al soci Oriol Casals i Coll per la concessió d'una menció d'honor als **14ns Premis Ràdio Associació de Catalunya** el passat 29 de maig.

El motiu d'aquest guardó era el reconeixement dels mèrits humans i radiofònics del programa *Grans històries*, emès durant el curs passat a Ràdio Estel-Ràdio Principat i dirigit per Oriol Casals.

És motiu de satisfacció per a *Gent del Masnou*.

LA CORAL XABEC, CANTA QUE CANTA

Esteve Pujol i Pons

És normal i engrescador que la *Federació Catalana d'Entitats Corals del Maresme* munti trobades de diverses colles cantaires. A la tarda del diumenge 25 de maig, l'aplec musical va ser a Argentona. Quatre corals de la nostra comarca hi vam participar: La *Coral Santa Helena*, de Cabriels, dirigida per Jordi Boltes; el *Cor Scandicus*, del Masnou, amb Francesc Ruiz de director; la *Coral Llaç d'Amistat*, d'Argentona, sota la direcció de Narcís Perich; i la nostra *Coral Xabec*.

Aquest Festival se sumava a una acció solidària: l'ajut a la *Fundació privada El Maresme pro persones amb disminució psíquica, entitat d'iniciativa social sense afany de lucre que promou i impulsa la integració social i la millora de la qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual de la comarca del Maresme i les seves famílies*.

El Festival celebrat a *La Sala*, teatre esplèndid de la vila, va comptar amb una organització acuradíssima per part dels amfitrions argentonins. A l'inici de la trobada van prendre la paraula el Regidor de Cultura així com el President de la *Fundació El Maresme*;

FESTIVAL DE CANT CORAL DEL MARESME 2014

Amb les Corals:

Santa Helena de Cabriels

Dir. Jordi Boltes

Scandicus del Masnou

Dir. Francesc Ruiz

Xabec del Masnou

Dir. Montserrat Llagostera

Llaç d'Amistat d'Argentona

Dir. Narcís Perich

aquest darrer va dibuixar l'es-perit i les finalitats d'aquesta entitat al-truista i va agrair la col·laboració dels participants, tant cantaires com espectadors.

Cada coral va abocar tot el seu art en els cants, quatre o cinc, que va interpretar. Hi van ressonar cançons populars catalanes i d'arreu, música de pel·lícules, peces clàssiques, espirituals...

La *Coral Xabec*, de *Gent del Masnou*, amb la Montserrat Llagostera al faristol i la Bàrbara Llacay al piano, va cantar-hi dos Nocturns de W.A. Mozart: *Luci*

care, luci belle (KV 345) i *Se lontan, ben mio, tu sei* (KV 438); el motet *O salutaris hostia*, de Ch. Gounod; i el *Cantique de Jean Racine*, amb música de G. Fauré.

És costum en aquestes vetllades on prenen part diferents corals, que tots els cantaires plegats interpretin un o dos cants en comú; en aquesta ocasió van ser *Canticorum iubilatio*, de G.F. Händel, sota la batuta de Narcís Perich, i *This little lighthouse of mine*, espiritual negre, animat –mai tan ben dit– per Jordi Boltes, que va aconseguir la participació activa i joiosa de tots els assistents.

Flors per als directors i un llibre de recordatori de la trobada per a cada coral. Paraules de comiat i agrairment de la secretària de la Federació per al Maresme van cloure la cantada. Tothom se n'anava amb cara de satisfacció; el sol havia anat caient darrere els turons encastellats que són a tocar de la vila de la Font Picant.

I els cantaires encara vam poder compartir piscolabis i companyonia als mateixos locals de *La Sala*. Gràcies, bona gent d'Argentona. I fins a la propera amb totes les ganes.

Se celebra, a l'associació el Casinet del Masnou, el 2n Memorial de billar Antoni Galera

El passat 26 i 27 d'abril es va celebrar a l'associació del Casinet el 2n memorial de billar Antoni Galera. L'Antoni sempre havia estat un gran aficionat al billar i sobretot un esplèndid cuidador de la secció. Molt sovint es magnifica la feina o dedicació d'una persona o persones pel seu càrrec o posició i no es valora gaire la tasca diària i constant que gent com en Galera fan per a moltes associacions. Serveixin aquestes quatre ratlles, i el memorial, per honorar la persona de tan il·lustre soci. Segur que molts el recorden, el troben a faltar i li diuen *Amic Antoni, moltes gràcies*.

La competició va aplegar un total de quinze participants amb aflluència de nombros públic i assistents. Després d'una renyida però saludable lluita entre jugadors, foren Jacint Bou i Jordi Cervera els qui s'endugueren, respectivament, el primer i segon lloc de la competició.

Cal esmentar la persona de Miquel Colomer com a col·laborador en part dels premis que es repartiren. Moltes gràcies. El club de billar del Casinet ja fa anys que participa en els campionats de Catalunya a 3 bandes que organitza la Federació de billar del nostre país on hi ha inscrits al voltant d'uns noranta municipis.

Molts ànims als billaristes masnovins del Casinet, força per tirar endavant el club i felicitats als vencedors.

Pere Alabau

Obres i Reformes
Instal·lacions i reparacions

Aigua, llum, gas.

Especialitat en cuines i
cambres de bany

*Bona
Festa Major*

629 773 331

pere-alabau@hotmail.com www.perealabaureformes.com El Masnou

API

Finques Puig S L

Compravenda - Administració - Ass. jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 el Masnou

Tels. **93 555 10 60 / 17 61** • Fax **93 555 28 90**

www.finquespuig.net • info@finquespuig.net

EL MASNOU

serveis

SERVEIS DE NETEJA

*Bona
Festa
Major!!*

93 555 76 61
609 72 65 16

Bona Festa Major

MICHELIN

**CENTRAL
PNEUMATIC**

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic · Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28. T. 93 555 53 03

Oportunitats perdudes

Joan Maresma Duran

Són dues les victòries que s'han de buscar quan un país és la seu de la *Copa del Món*: el títol i l'oportunitat d'aprofitar bé aquesta oportunitat de ser l'aparador mundial. Amb tots els ulls del món sobre Brasil, aquí s'hauria pogut mostrar capacitat de realització, d'organització, bona estructura de tecnologia de la informació i bons serveis. I tot això, suposo, ampliaria les possibilitats d'atraure turistes i inversors. Podria.

En aquesta alçada del campionat, ja som a la fase d'administrar la mala imatge. La *Copa* de l'aparador em fa l'efecte que ja s'ha perdut. S'ha passat la imatge –durant tots aquests anys– que el país improvisa, que no compleix els terminis i que espanta els organitzadors amb la incertesa. Els estadis encara no són a punt i el de la inauguració a *São Paulo*, en la millor hipòtesi, estarà amb la gespa del camp preparada i la resta a mig camí.

Existeixen altres riscos. I penso que difícilment podran ser evitats. Un és el de no tenir una bona infraestructura de comunicació amb *Internet* als estadis. Fins i tot el Ministre de Comunicacions ha admès que la meitat dels estadis pot tenir problemes amb la xarxa de telefonia mòbil...

En aquesta època de comunicació, en un espectacle en el qual són convidats periodistes d'arreu del món i de consumidors àvids per gaudir d'imatges i de so en temps real, Brasil presenta deficiències en la cobertura de telèfons mòbils als estadis!...

Tenir bona imatge no és només sortir bé a la foto. No és una qüestió de vanitat nacional. És el camí, crec, per atraure inversors i turistes. El país hauria pogut aprofitar molt millor aquesta oportunitat. La ciutat de *Barcelona* rep més turistes en un any –7.400.000 el 2012– que tot el *Brasil* –7.200.000 el mateix any– lleigeixo a la *Wikipèdia*... I aquest país no és pas petit...

Les reformes als aeroports no s'han acabat i les obres de subministrament d'energia estan endarrerides –diuen els organitzadors– a *Porto Alegre*, *Belo*

Horizonte, *Manaos* i *Curitiba*.

Hi ha episodis més dolorosos com la mort dels operaris. En són nou els casos. I em sembla incompreensible aquest fet. Vol dir que es treballa a corre-cuita i sense seguretat.

Quan el secretari general de la *FIFA*, Jérôme Valcke, diu que va viure i va veure l'infern al conviure amb els tres governs de Brasil (el municipal, el de la Comunitat Autònoma i l'estatal per entendre's) o quan es queixa que l'estadi *Itaquero* a *São Paulo* estarà llest a l'últim minut, em fa l'efecte que el país ja ha passat una pèssima impressió. A un li pot caure millor o pitjor Valcke (més aviat cau malament; i el seu cap també), però és innegable –i això ho he llegit a la premsa– que la burocràcia i la dificultat d'entesa entre els diferents governs són vells defectes de Brasil... Us sona aquesta cantarella?

La realització d'un esdeveniment

d'aquesta magnitud és la millor forma de jugar a l'atac i guanyar aquest joc que va molt més enllà de la disputa entre diferents seleccions. Per construir o millorar la infraestructura necessària a diverses ciutats, per exemple.

Però el que es pot fer ara es reforçar la defensa i resar pel porter, perquè Brasil haurà de fer el *catenaccio* lluitant perquè no se'n vaig la llum dels estadis o que els periodistes puguin transmetre informacions sense una bona xarxa o que les diferents *torcidas* puguin arribar als estadis tot i la manca d'informació a les ciutats. Queda donar suport, això sí, a la selecció del *Felipão* perquè guanyi, almenys, una de les dues *Copes*. Bona Festa Major.

PD. Els propers articles seran també del Mundial.

Han començat ja les protestes, les vagues, alguns disturbis. Se n'esperen més...

OH! ISRAEL (i III)

Joan Camps i Ortiz

No voldria ser més avorrit que la propaganda electoral de les europees on el periodisme amansit pels fons de rèptils ha sigut insuficient als polítics i han mantingut la censura i han privat la llibertat d'expressió a TV3. Tampoc no vull estar-me de citar Pere Navarro en l'incident insignificant que l'ha aliat amb Fernández Díaz. Total, res! Polítics aixecant cortines de fum davant la corrupció d'un partidisme que està mig corromput. Cito Tarradellas: **En política es pot fer tot, però el que mai no s'hauria de fer és el ridícul.**

Mantinc encara el flaix d'haver estat a Israel i comprovar in situ les essències del cristianisme franquiciat, que a la vegada ha de competir en un mercat globalitzat de propostes destinades a sectors de població ignorant i inculta tendent a aferrar-se a creences esotèriques o de pràctiques tribals quíromàntiques o taumatúrgiques que van des de la màgia negra al populisme més demagògic. Algú potser es preguntaria: **I, la política, on la posem?**

No! La política que patim no és competitiva ni concurrent del mercadeig de les creences. És més aviat susceptible de ser la marioneta dels poders fàctics que es barallen o s'alien per fer i dominar un món d'esclaus sota lleis sectàries i mafioses mitjançant els mercats, les borses, els lobbys, la banca i sobretot el corporativisme institucional vitalici i endogàmic dels estats autoanomenats de dret.

Israel tampoc no és una excepció, només els cecs i sords no s'adonarien del quírigall entre les esglésies cristianes: catòlics, ortodoxos, pentecostals, presbiterians, anglicans, baptistes, metodistes, luterans, testimonis de Jehovà, mormons, adventistes del dia setè, apostòlics, de la ciència, germans i quàquers. Sectes fent-se la guitza per legitimar versions particulars del llegat bíblic, des de l'Antic Testament amb el pecat original, la confusió lingüística de Babel, Noè salvant del diluvi només els elegits, fins al lliurament de les Taules

de la Llei de Déu donades a Moisès i enllaçant el Nou Testament amb els mites i les paràboles de la vida i miracles de Jesús. La riquesa creativa i literària del llegat bíblic i la pedagogia ètica i moral encara vigent dels evangelis fan més indignant la manipulació que l'Estat Vaticà segueix mantenint del judici sumari i posterior crucifixió de Jesús. Contradiccions que li fa perdre clientela a favor de les sectes que ofereixen les marques blanques del messianisme. Si el secretisme vaticà dels últims papats mantingut a l'entorn dels embolics financers i la pederàstia no ha pogut aturar les presses a santificar els antagonics papes Joan XXIII i Joan Pau II, em fa pensar que el valor suposat al Papa Francesc de ser capaç de fer net d'una vegada ja ha estat neutralitzat per la maquinària lenta i retrògrada enquistada en el Vaticà. Justificar una doble canonització tan precipitada amb la imputació de miracles insignificants, és com una plantada d'arbres tapant el bosc de les prioritats evangelitzadores i seguir ignorant-les. Davant de tot aquest panorama tan complex, no és estrany que les dades objectives del cristianisme siguin tan decebedores. Dels set mil milions d'habitants del planeta només el 33% és considerat cristià i, d'aquesta part, només la meitat pertany al catolicisme. Un recompte sospitós, ja que segons el CIS el 70% dels espanyols enquestats es declarem catòlics i, si faig un repàs a l'entorn social transversal i àmplia-

ment representatiu que conec de catòlics que ho som aquí per batejats, la majoria pel la imposició franquista, no sé si n'arribaria a comptar una vintena de veritables practicants.

Israel com a poble que intenta sobreviure sota l'amenaça constant d'un atac bèl·lic, mostra actituds de defensa que des de lluny poden semblar-nos inhumanes, potser ho són. Però quan han caigut míssils indiscriminats sobre la població civil o han explotat bombes humanes dins d'un autobús, la paranoia és quasi inevitable i els danys col·laterals d'una excessiva prevenció poden semblar injustos. És realment impactant veure el mur que envolta Betlem blindant el trànsit del palestins i jueus, però també és paradoxal que a tots els edificis d'habitatges que es construeixen a Israel sigui obligatori disposar d'un búnquer blindat per assegurar la supervivència en cas d'un atac nuclear. Però Israel, al marge d'haver de mantenir la tranquil·litat de la població quan és tan imminent l'estat de guerra, presenta moltes claus per a la supervivència i el progrés que ens serien útils per al futur de Catalunya que somio i que imagino agermanant tothom qui estimi aquest país nostre; però es necessitaria un mínim de cent folis i una colla d'hores per abreuja-ne el full de ruta. Arribat el 9 de novembre d'enguany, hi hagi referèndum o no, serà el moment de reafirmar tot el que aquesta vegada m'he deixat al tinter per falta de temps i d'espai.

Dites i personatges populars (13)

Albert Vidal

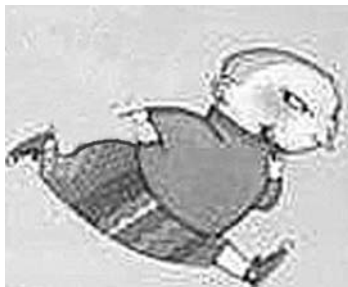
PER QUÈ DIEM...

TOCA EL DOS o FER MUTIS PEL FORO

Tant una frase com l'altra s'utilitzen per indicar que algú marxa d'un lloc. Pel que fa a la primera cal dir que el mot 'dos' no es refereix al número 2 sinó que es tracta d'una evolució o, si voleu, deformació de la paraula 'dors', és a dir, l'esquena.

Té l'origen de quan es feien els viatges en diligència. Abans d'engegar el vehicle eren cridats diferents avisos i senyals que indicaven en quin punt es trobaven els preparatius de la marxa. El darrer era 'tocar el dors', és a dir, fuetejar l'esquena dels cavalls amb les xurriaques. Aquest era el moment en què s'iniciava el viatge, que no es deturaria fins a la propera parada, si no hi havia cap incidència pel camí. Així, al llarg de l'Edat Mitjana sembla que era corrent la frase 'donar lo dors' com a sinònim d'anar-se'n d'algun lloc.

Pel que fa la 'fer mutis pel foro', com es pot suposar, té les seves arrels en el món del teatre, tot combinant dues expressions de l'argot teatral. Per una banda 'fer mutis', és a dir 'callar', utilitzada per indicar que un o diversos personatges que es troben en escena en surten, i per l'altra 'el foro', que és la zona de l'escenari o de la decoració més allunyada del públic, la que es troba justament al fons de l'espai escènic. Com que normalment quan els actors marxen d'escena ho fan en silenci, 'fer mutis pel foro' equival, al mateix temps, a anar-se'n d'un lloc discreta-

ment i en silenci. L'expressió correcta seria 'pel fórum', però habitualment s'utilitza la forma castellana 'foro'.

TOTS ELS ETS I UTS

Aquesta expressió vol dir que, a una cosa, no li falta cap detall, que no li falta res del que ha de tenir, és a dir, que està 'amb tots els ets i uts'.

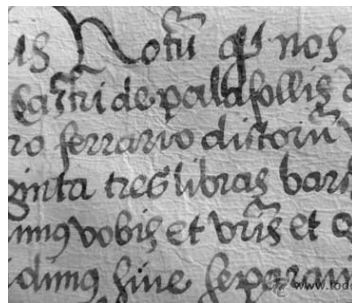
L'origen d'aquesta frase cal buscar-lo en les conjuncions llatines 'et' i 'ut', molt freqüents en els documents medievals, sovint encapçalant paràgrafs. Cal dir que 'et' significa 'i' i 'ut' significa 'com', encara que el tema de l'aplicació de les conjuncions llatines és força complexa, ja que no sempre s'apliquen de la mateixa manera. No donarem cap lliçó sobre el tema, no és la finalitat d'aquesta secció, però indicarem algunes característiques de 'et' i 'ut'.

Pel que fa a 'et' és una conjunció copulativa, que uneix oracions, per exemple la tan coneguda de la Regla de Sant Benet 'Ora et labora', resa i treballa. Quant a 'ut' és una conjunció subordinant que serveix per enllaçar oracions i pot ser temporal, quan es refereix al temps en què es realitza l'acció: 'ut primum potuit', **així** que pogué; final, quan es refereix a la finalitat que es proposa

en el verb: 'Germani Rhenum transierunt, ut Galliam occuparent', els germànics van travessar el Rin, **per tal** d'ocupar la Galia; completiva, que introdueix el complement d'un verb: 'sol efficit ut omnia floreat', el sol fa **que** tot floreixi; comparativa: 'ut primum', **tan** aviat **com**, i un llarg etcètera. Una frase força habitual en els documents és 'ut supra', com a sobre, per referir-se a una data, una frase, etc. escrita més amunt del mateix document a fi d'evitar-ne la repetició.

Una possible frase en la qual trobaríem totes dues conjuncions juntes, podria ser: 'et ut haec omnia...', i que tot això... (o aquestes coses...)

Es deia que un escrit estava ben redactat i complet si tenia 'tots els ets i uts', és a dir, que tot el que s'hi deia estava perfectament detallat i ben explicat.

Nota: alguns dels exemples s'han extret de xtec.cat

Nota: Per espai, en alguns articles anteriors han quedat sense publicar algunes referències interessants. Per a aquells qui vulguin saber més. Per exemple... "no val una jota", "Senyor Canons". Per resoldre això, hem obert una pàgina web on podeu trobar tota la informació que no va poder-se publicar en el seu dia. La pàgina és la següent:

sites.google.com/site/ditesmasnou, sense les tres www al davant.

Continuarem treballant en aquesta pàgina.

Curset trimestral de ioga

Classes d'una hora i mitja els dimarts a partir d'1/4 de 8 del vespre

Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta, tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral: socis **65€**, no socis **75€**

Dòmino

Vols jugar al dòmino? **Vine-hi.**
No en saps? **Te n'ensenyarem.**
Ja en saps? **T'ajudarem a millorar**

Socis **6€** - no socis **12€**

Cada **dilluns i dijous** de 6 a 1/4 de 9 del vespre.

Inscripcions a GDM Tardes feiners de 6 a 2/4 de 9 gm.recreativa@ya.com · 607 747 499

Bona Festa Major

**òptica
el masnou**

Av. Joan XXIII, 39

El Masnou 93 540 30 81

RCA

Ramón Clemente S.A.
Fàbrica automàtica de vidre

Av. República Argentina, 15 el Masnou 93 540 40 12

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Joaquim i

Instal·lacions d'aigua, gas, electricitat, calefacció i
aire condicionat. Reparacions en general

Més de 25 anys d'experiència
Pressupostos sense compromís

607 29 31 43
676 89 91 51

joaquimpie@yahoo.es

**PROMOCIONS
BOLART SL**

**Construcció
i reparació d'obres**

Joan Llampalles, 17. El Masnou Tel. i Fax: 93 540 04 13

Instal·lacions
Segarra SL

L'ENDOLL

Fem la llar més
confortable

Aigua · Gas · Electricitat · Calefacció · Aire condicionat
Energia solar · Porters electrònics · Viveda intel·ligent

c/ Pere Grau, 72 · EL MASNOU · Tel: 93 555 12 52
info@germans-segarra.cat · www.germans-segarra.cat

INTERGAS

SERVEI TÈCNIC OFICIAL
DE CALDERES DE
CONDENSACIÓ

INSTAL·LADOR OFICIAL
ENERGIA
SOLAR

ROTEX

Teatre capital

(La cartellera barcelonina) Per Rosa M. Isart

Barcelona Calling

Cal felicitar, primerament, el dramaturg català **Pere Riera**, que aquest passat maig ha guanyat el Premi Max de les Arts Escèniques en la categoria de Millor Autor Teatral, per l'obra *Barcelona*, però també una de les seves dues actrius principals, **Emma Vilasarau**, que l'ha rebut, a través d'aquesta obra, en la categoria de Millor Actriu. (Estava esplèndida i oceànicament imprescindible. Aquest guardó no ha fet més que confirmar-ho.) Podeu veure la magna actriu al **Teatre Lliure de Gràcia**: s'hi ha prorrogat les funcions

d'*Els dies feliços* de Samuel Beckett, on comparteix escena amb Òscar Molina, fins al dia 22.

Anem a més sales... Aquest juny encara som a temps d'anar al **Teatre Borràs** (Plaça d'Urquinaona, 9) per riure una bona estona amb la comèdia *Pis mostra*, escrita per l'actor i imitador *crackovià* Max Marieges. Amb el recolzament a escena, per exemple, de la divertidíssima **Mont Plans** o dels remarcables Marina Gatell i Ruben Ametllé, ens endinsarem en el món de la compravenda immobiliària i de la multifaua urbana que pot habitar les nostres ciutats i esdevenir els nostres veïns. Tot plegat, pura dinamita!

12 de juny (fins al 6 de juliol.) Comencen les funcions de l'argentina *8 veces te dejo*, d'Elvira Gómez i Gabriel Beck, a **La Seca-Espai Brossa** (c/ Flassaders, 40). Amor, romanticisme, qüestionaments, amb Majó Cordonet, Gabriel Beck i Laurato Correa.

Fins al 25 de juny l'obra *Kyla* (Fredor), sobre immigració i intolerància, de l'autor suec Lars Norén, s'exhibeix al **Versus Teatre** (c/ Castillejos, 179) el dimarts i dimecres, a les 20 h.

Fins al 29 el **Jove Teatre Regina** (c/ Sèneca, 22) porta també el món de la parella a escena, amb *Ara que ho tenim tot* (*Riches*) de Lee Blessing. Quique Culebras dirigeix Núria Casas i Jaume Garcia-Arja.

30 de juny. Espectacle inaugural del Festival Grec 2014. La Fura dels Baus presenta M.U.R.S. 1714-2014 al Castell de Montjuïc.

Des del dia 20 **La Cubana** torna a la ciutat, amb més *Campanades de boda*. Teatre Tivoli (c/ Casp, 8). ...Potser ens hauríem de casar amb algú que ens estimi molt i ens respecti sense cap bretolada. Ai, sí! Quin gust!

Juliol: més Grec. Entre petons si us plau. Seguirem el mes vinent.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Per a la coca:

2 làmines de pasta de full, Cabell d'àngel
1 ou batut, pinyons i sucre

1. Primer preparem la taula on treballarem. La netegem bé i l'enfarinem una mica perquè la pasta amb la qual farem la coca no se'n hi enganxi.
2. Amb un corró estirem les làmines. No teniu corró? No passa res, agafeu una ampolla de vidre, la renteu i ja podeu començar a estirar. Si us sembla una mica difícil, també podeu anar-ho fent amb les mans.
3. Posem la primer làmina a la safata del forn. Perquè no s'hi enganxi quan sigui cuita, o fem servir un motlle de silicona o untem la safata amb mantega.
4. Anem posant el cabell d'àngel per sobre la pasta i ho tapem de nou amb la làmina que ens queda. Mirem de segellar-la pels voltants fent una mica de cresta.
5. Apa! Ja ho podem posar al forn, que ja serà calent a uns 180 graus de 20 a 25 minuts.
6. Ja tenim mitja coca feta. Falta treure-la, pintar-la amb l'ou batut, tirar-hi els pinyons per sobre i tornar-la a fornejar de 5 a 10 minuts més.

Ara sí... Bona Revetlla!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

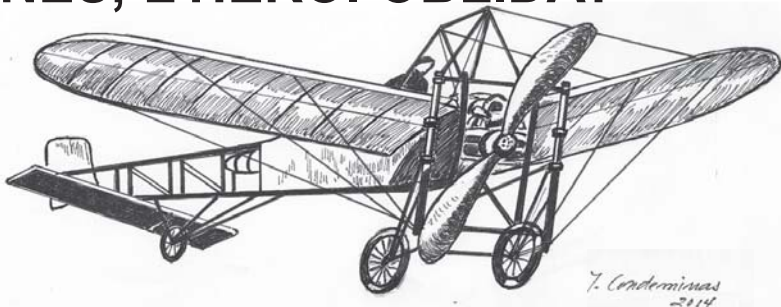
JULES VEDRINES, L'HEROI OBLIDAT

Josep Condeminas

Bé, no sé si en català *Aquells guillats amb les seves boges andròmines* seria la traducció més adient del títol en castellà de la pel·lícula *Aquellos chalados en sus locos cacharros*, però sí vull remarcar l'argument que parodiava un raid aeri entre Londres i París. La trama era divertidíssima, ja que reflectia en clau d'humor les vicissituds de la cursa, a part d'una lleugera història d'amor i una hilarant i tòpica paròdia de les nacionalitats dels participants, a saber: el militarisme alemany, la flegma anglesa, el passotisme americà, la frivolitat francesa i la passió italiana. La veritat és que, malgrat la seva comicitat, tenia un rerefons autèntic, si bé la realitat, tot i ser heroica, era més dramàtica.

A l'any 1910 Espanya, per no dir tot Europa, vivia una autèntica febre aeronàutica. A Barcelona, s'hi va celebrar la primera Gran Setmana de l'Aviació. També se'n van fer exhibicions a Madrid, Màlaga, Pamplona, Pontevedra, Saragossa i altres localitats. Hi participaven els pilots més famosos del moment, com els Voisin, Farman, Blériot, Gar-nier. Dumont, etc., uns veritaders herois, ja que volar amb aquelles andròmines era poc menys que un suïcidi per la gran quantitat d'accidents que es produïen. Molts d'aquells aparells eren fabricats pels mateixos pilots, ja que m'imagino que la legislació en aquell temps devia ser molt permissiva o potser ni tan sols n'hi havia.

A l'any 1911 es va celebrar el primer raid París-Madrid. La competició, però, es va iniciar a la localitat francesa d'Issy-les-Moulineaux, que congregà una gran expectació. Els avions participants eren pilotats per Vedrines,

Garros, Frey, Givert, Train entre altres. L'aparell del pilot Train, fabricat per ell mateix, tot just enlairar-se es va precipitar sobre la tribuna presidencial i causà la mort al Ministre de la Guerra francès, a més de nombrosos ferits, entre ells, el president del Consistori. Encara que momentàniament es va suspendre la cursa, poc després es va reprendre. Les etapes eren Issy - Angulema - Sant Sebastià - Madrid. En total, 1200 quilòmetres. De tots els participants, sols tres van arribar a Sant Sebastià, encara que els pilots Garros i Givert més que aterrar es van estavellar contra terra, però miraculosament van resultar il·lesos. Sols va quedar Vedrines, que amb gran dificultat va continuar la cursa en solitari, tot i que, més tard, per dificultats en el motor es va veure obligat a fer un aterratge forçós a la localitat de Quintanapalla. Arreglada l'avaria, va continuar el vol cap a Madrid, concretament a Getafe on l'esperava una multitud enfervoritzada. Allà també l'esperaven els reis d'Espanya i altres autoritats civils i militars. L'expectació era enorme i l'aterratge fou immortalitzat per diversos fotògrafs. Els reis van rebre el pilot amb grans mostres d'entusiasme i li feren entrega seguidament d'una copa commemorativa de la gesta.

Alguns d'aquells pioners de l'aviació

assolien una posterior i brillant carrera com Roland Garros i Louis Blériot. Garros, després d'una espectacular carrera com a pilot i nombrosos premis, va morir en un combat aeri durant la I Guerra Mundial. Blériot, que havia creuat el Canal de la Mànega el 1909 amb un avió ideat i construït per ell mateix, va fundar una escola d'aviació i una important fàbrica de construccions aeronàutiques. Vint anys més tard, quan els avions havien ja assolit una gran perfecció, Blériot va repetir la gesta amb el mateix avió de 1909.

Jules Vedrines també assoliria fama i prestigi; però posteriorment no va tenir sort, ja que va morir a la més absoluta misèria i deixà esposa i quatre fills. Tots els seus trofeus, condecoracions i recompenses serien venudes en pública subhasta. El món ben aviat el va oblidar. Qui va dir allò de *Oh!, la glòria, aquesta flor tan amiga de les tombes...*

Font consultada: el llibre *Espanya Siglo XX* de diversos autors.

NOTA. A la pàgina 10 del butlletí del mes de maig, els fulls d'impremta hi van fer de les seves. La darrera estrofa de la poesia La terra de Xauxa havia de dir: I quan sereu de tornada / d'eix país hermós i gai, / com que jo no hi he estat mai... / ja em contareu si us agrada. Josep Condeminas, accepta la disculpa, si us plau.

Arran de sòl

Pledebut

El mes passat us explicava que havia anat a MWC a Barcelona i que m'havia firat un giny d'electrònica audiovisual de darrera generació, que en diuen ara. Aparell que era dissenyat exclusivament per a gossos, així estaria al

dia i seria potser el primer quisso català a anar informatitzat.

També us deia que l'únic problema era que, a diferència de vosaltres, els bipedes, que el compreu i, després de les explicacions d'ús oportunes i de llegir-vos les instruccions, en cas que ho hàgiu entès tot ja el podeu fer servir –cosa força difícil per tal com és d'envitricollat entendre-ho, especialment si teniu més anys viscuts que per viure–, nosaltres

ho tenim més difícil.

Vaig anar, com us vaig dir, a una clínica canina duent el paquetet penjat del morro pel cordill, si no ja em direu com ho podia fer: sota l'aixella no se m'aguanta res i, penjat de la cua, correria el risc que me'l pispessin. Arribo a la clínica decidit al que sigui. Sort que el manescal ja em coneix, si no s'hauria pensat que li duia un regal. Li vaig fer llegir les instruccions d'instal·lació i mans a l'obra.

Bé, això és un dir, ja que a mi, on em va fotre les mans (les seves) fou al cul (el meu). Ja us vaig dir que l'aparell és com una mena de supositori (que no arriba a consolador). Me'l va posar a dins i jo li vaig preguntar com se m'aguantaria i si no hi havia perill de fer-lo en fer les necessitats (llegeixi's cagar). Va dir-me que no hi havia cap perill, que anava un xic endins i fixat, més o menys, com aquells estris que us posen a vosaltres i que es diuen marcapassos.

Fou cosa de bufar i fer ampolles, que no sé què vol dir, ja que nosaltres no fem ampolles bufant. Al temps de dir ai, ja el tenia al seu lloc i fou aleshores que li vaig preguntar ja està tot? I em va dir no, ara falta la segona part, però encara és més senzilla que la primera. Ja ho veurem!

Doncs sí, fou ben senzill. Es tractava d'una mena d'auricular, com els que porteu els humans –bé, no tots– els qui no hi senten bé. L'auricular, com és natural, no me'l va ficar pel darrere, sinó pel davant. Bé, vull dir per l'orella. S'introdueix dins l'orella; però, com és tan petit i va fixat, ni es veu ni es nota.

Aquí es on vaig tornar a interrompre'l en la seva tasca, ja que no n'entenia encara el funcionament. L'home, amb infinita paciència, va dir-me que, en ser per a animals de la meua espècie, tot estava previst. Només era qüestió d'activar-lo i, apa!, a voltar pel món com un ca ben singular. Jo seguia ben espès, ja que pensava que, si els vostres aparells els feu servir per al so (l'oïda) i per a la imatge (la vista), per on veuria jo les imatges si no hi havia cap pantalla?

M'ho acabà d'explicar. Va dir-me que, en ser un aparell tan supermodern i a més per a animals, no li calia dur pantalla. I jo, enfurimat, li vaig replicar i per on cony ho veuré?

Es veu que aquest novíssim tipus d'aparell, a la part que va dins l'orella i en estar tan a prop del cervell, emet unes ones, que aquest (el cervell) capta i les transmet a la vista, que també està ben propera.

Vaig quedar més tranquil, però no convençut. No les tenia totes si allò funcionaria i si jo ho sabia fer funcionar; però ell, que és molt jove i està a l'aguait de totes aquestes andròmines ultramodernes, em va dir que no em preocupés, que era més senzill del que em pensava. L'únic que hauria de fer seria, quan la pila (com una lletia) s'exhaurís, anar a ell i la canviaria.

Es veu que tot ho he de fer per mitjà de la veu; i que, si no volia que ningú m'escoltés, només amb el pensament l'estri ja m'obeiria. Pago i me'n vaig.

Ara és qüestió de fer proves i veure com me'n surto. Ja us ho diré el mes que ve.

Apa, bup, bup.

ELS AÏLLATS DEL GAT

Esteve Pujol i Pons

Estar aïllats i sentir-se com en una ratera ha de ser una situació molt angoixosa. I, si saps que dintre la ratera hi ha un gat assassí, encara ho ha de ser més. Així es trobaven vuit actors del GAT (perdoneu-me el joc de paraules fàcil) tant al vespre del dissabte 17 de maig com l'endemà a la tarda a Ca n'Humet.

L'afluència de públic va respondre com calia; diria que tant hi juguen les expectatives de la qualitat de les obres com la fidelitat que el GAT es mereix: una cosa porta a l'altra.

La Marta de Oro i el Joan Soler van dirigir amb eficàcia *Aïllats*, teatre de suspens amb gust de *comèdia negra on els personatges, aïllats per la neu, se les hauran d'empescar per descobrir qui és l'assassí d'entre tots ells i així evitar ser-ne la propera víctima*. No sé per què, però em recordava molt el teatre d'Agatha Christie, ves.

Ben escollits els actors per als papers: Bibiana Morales (*Mollie Ralston*), molt segura i convincent; Jordi Boixadós (*Giles Ralston*) dominant l'escena; Carles Martínez (*Christopher Wren*) d'una comicitat molt ben aconseguida; Marta de Oro (*Mrs. Boyle*), meritòriament antipàtica; Joan Ma Martí (*Major Metcalf*), tan contundent com escardalenc; Ana de Blas (*Miss Casewell*) treballadament simpàtica i àgil; Josep Ma Cid (*Mr. Paravicini*), bonhomí i murri –com no podia ser pas d'altra manera–; i Joan Soler (*Sergeant Trotter*), molt sòlid en un paper central.

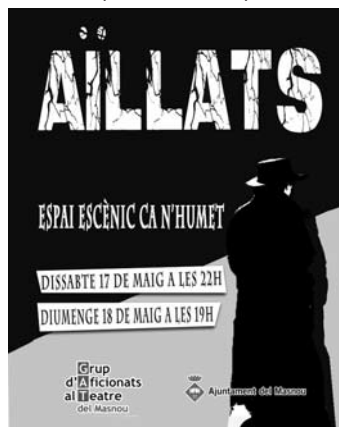
El ritme no decau en cap moment; i això, en una obra d'intriga, és cabdal: és vital que l'espectador no tingui temps de prendre alè i relaxar-se.

Nomes un però: quina llàstima que la correcció lingüística –tan senzilla d'aconseguir en una obra assajada moltes vegades– no estigués sempre a l'alçada que caldria. Els errors ja eren de l'original?; era incúria dels intèrprets? Siguí com sigui, és censurable. Fins i tot al programa de mà se n'hi havia escapat un parell. Posats a criticar, sovint l'articulació d'alguns dels actors o actrius no era prou clara, cosa que emmascarava el text.

Perquè no sembli que li he agafat gust a la tisorada, no vull estar-me de recordar l'èxit més que remarcable que el musical *Els Productors*

va aconseguir a la XII Mostra nacional de teatre amateur a Pineda de Mar el proppassat 3 de maig al vespre. El teatre ple de gom a gom i les ovacions i felicitacions encara mes plenes.

Una vegada més, GAT, endavant, que la feina que esteu fent és enorme.

FARMASNOU
PARAFARMÀCIA

ROMÀ FABRA, 19-A
93 555 19 46
www.farmasnou.com

Bugaderia
Tintoreria

FLOS I CALCAT, 17 · L 4
93 540 35 74

Venda, lloguer
i reparació
de maquinà-
ria per a la
construcció
i el bricolatge

MOTORCAS

Ja no som a Flos i Calcat.
Ara estem al polígon La Bòbila.
Garrofers, 5 (Pont de Teià)
93 540 17 89

Manyans des de
1945

FLOS I CALCAT, 17 · L 5
93 540 26 39

CARNISSERIA

Can
Ventura

VEDELLA
XAI
PORC
POLLASTRE
EMBOTITS

ROMÀ FABRA, 18
93 555 73 95

EL SECTOR COMERCIAL DE

Bona Festa

NAVARRA, FLOS I CALCAT, FRANCE
ROMÀ FABRA, CRISTÒFOL C

FINQUES

Abelló

ROMÀ FABRA, 22
93 540 25 95

PROMOCIONS
ARENAS
PUBLICITAT
PUBLICITARIES

TORRENT VALLMORA, s/n
93 555 00 35 - 09 86
669 407 120 · 673 917 489
www.estampadosarenas.com

s.i.m.
INFORMÀTICA

Servei tècnic a taller i domicili
Recuperació de dades

ANIVERSARI
15 anys

FRANCESC MACIÀ, 16
TEL. 93 555 14 51

MODA ÍNTIMA

HOME **Fina** DONA

LLENCERIA - COTILLERIA

FRANCESC MACIÀ, 30
93 540 16 32

XIC

LA TEVA MASCOTA ÉS XIC?
Posa't a punt VACANCES

Perruqueria
canina i felina
Grans descomptes per a
totes les mascotes

Et tornem el 4% de la teva compra

Passeig Roman Fabra, 19
El Masnou 93 540 37 93
www.xicmasnou.com

El Rebot
dels Sentits

Selecció vins, caves,
cerveses, licors,
alimentació gourmet

Entreu a la nostra pàgina
www.elrebotdelsentits.es

ROMÀ FABRA, 25
93 178 22 97

marky's
joguines
la teva botiga
de joguines
al Masnou
EN TRASPÀS

ITÀLIA, 29
93 555 45 81

VENTURA
ADVOCAT

Dret civil i penal
Arrendaments
Matrimonial
Accidents de trànsit
Reclamacions diverses

ITÀLIA, 21, 1r 1a
93 209 39 98

marenveterinària

Flos i Calcat, 53
93 555 18 81
Horari: de dill. a div.
de 10.00 a 20.30;
diss. de 10.00 a 14.00

Centre de podologia
ANTEM

Nou tractament amb làser per fongs, verrugues, ulls de poll i dolor.

Horari: de dill. a div.
de 9,30 a 13 i de 15,30 a 19
dissabte de 9 a 13. Dimarts tancat

Flos i Calcat, 61
93 540 38 36 · 618 61 11 86

forbes
peruqueria

Nou servei
Ones de Platja
Beach Waves
des de 48€
Tractament inclòs

Flos i Calcat, 48
93 555 41 01

Estanc Maria Arnau

Tabacs.
Cava de cigars.
Regals.
Papereria,
fotocòpies

Navarra, 51
93 540 14 48
el Masnou

LA PLAÇA NOVA US DESITJA

Major 2014

SC MACIÀ, ITÀLIA, ROGER DE FLOR,
COLOM, JOAN LLAMPALLES.

Electrodomèstics
Sabaté

ELECTRODOMÈSTICS
AIRE CONDICIONAT
CÒNSOLES

NAVARRA, 22-L10
93 555 99 53
sabate@mastercadena.com

SERRALLERIA D'ALUMINI
ALUMINIOS

MASNOU, SL

Especialistes en
aparadors
Fabricació pròpia
Finestres abatibles
Portes i finestres lacades en
tots els colors i imitacions de fusta
Tanques i vidres de
seguretat per a tot tipus
de portes i finestres

EXPOSICIÓ I VENDA
Navarra, 14 · 93 555 37 78
El Masnou

ORTOPÈDIA msn

**CENTRE
PODOLÒGIC**

Centre dispensador de

CatSalut
Servei Català
de la Salut

Atenció integral

Navarra, 65 Feiners i h. convingudes
93 555 10 53
www.ortopodomsn.com

CARRAU
Banc de proves Competició
Amb seguretat

Navarra, 13
Taller: 93 540 18 91

Servei oficial:
Aprilia, HONDA,
YAMAHA

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou - El Maresme
Lluís Valls Marí

*En temps de crisi:
una imatge i mil
paraules*

FIRSTSTOP
www.firststopmasnou.com

Pneumàtics Masnou
Pneumàtics i mecànica
ràpida

BRIDGESTONE
Firestone

Itàlia, 18
93 540 99 71

SUBMINISTRAMENTS
ELÈCTRICS I FONTANERIA

S.E.F.

Vicenç Linares

Joan Llampallas, 25
93 555 95 62

Ametllers, 12
93 555 83 91

GCC. serveis
neteges i abrillantats

Locals
Comunitats
Empreses
Habitatges
Naus
Neteges obres
Abrillantadors
Polidors
Vidres
Persianes

93
555 12 21
gcc@gccserveis.com

**FRUITTIS
TAVERO**

Servei a domicili

Estem a la cantonada
entre el carrer Navarra i
Cristòfol Colom

Navarra, 76
93 540 40 04 - 627 21 23 16
http://facebook.com/fruittistabero

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Carles Maristany

De tant en tant val la pena de passar de la prosa al vers. Doncs ara ho faig, amb el vostre permís. Gairebé tot això també pot ser veritat.

L'INSTANT ADEQUAT

Quan la tramuntana bufa
l'onatge està esvalotat,
feréstec sacseja el pal
que aguanta la vela hissada,
tot fent trontollar l'antena
des del car fins a la pena:
gardeu-nos, Sant Telm, del mal
que ens ha sorprès la gropada
i tenim el drap massa alt;
lliureu-nos, Sant Telm, del mal.

Aprofitant l'ocasió,
digueu-me, doncs, mon patró,
ja que vull examinar-me
què cal fer per sortir airós
d'una pregunta capciosa:
Per prendre rissos al drap,
quin és el moment idoni?
No em voldria equivocar
per no quedar defraudat
i fer content el dimoni.
De com fer-ho, això ja ho sé;
mes el quan sempre és dubtós
per no fer-hi un disbarat
i poder sortir-ne airós.
Per treballar assegurat
i resoldre el sil·logisme,

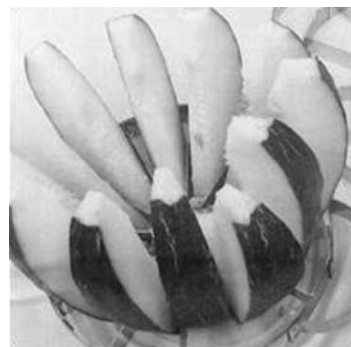
no fer res és falta greu,
arriar, si això és possible,
i segueix el consell meu:
pren rissos. El primer instant,
el primer que penses fer-ho,
és just l'instant adequat;
que siguis sempre amatent;
poc després, ja pot ser tard!

Bordegàs, anem per feina,
la xerrola s'ha acabat!
Orsa i arria l'antena
per prendre rissos al drap,
que a la Cisa, cosa certa,
un ciri haurem d'ofrenar.

UN MÓN DE POSSIBILITATS

Entre un xicot i una mossa
hi ha dues possibilitats:
que es casin o que no es casin.
Si no es casen no passa res;
però si es casen
hi ha dues possibilitats:

que tinguin fills o que no en tinguin.
Si no en tenen no passa res;
però si en tenen
hi ha dues possibilitats:
que sigui noia o que sigui noi.
Si és noia no passa res;
però si és noi
hi ha dues possibilitats:
que l'enviïn a la guerra o que no l'hi enviïn.
Si no l'hi envien no passa res;
però si l'hi envien
hi ha dues possibilitats:
que el matin o que no el matin.
Si no el maten no passa res;
però si el maten
hi ha dues possibilitats:
que vagi al cel o que vagi a l'infern.
Si va al cel no passa res;
però si va a l'infern
hi ha dues possibilitats:
que tingui calor o que tingui fred.
Si té fred no passa res;
però si té calor
aigua fresca... o un bon meló!

La punta de la llengua (55)

Esteve Pujol i Pons

Un dels sentits que el diccionari dóna a la paraula **babau** és que es deixa portar dòcilment per altri i també que tot ho troba bé. Podríem dir que babau és qui no té cap mena de sentit crític, no us sembla? Doncs em fa l'efecte que els catalanoparlants –i d'altres també, oi tant!– som força babaus. Ens deixem entabanar o enlluernar o ensarronar o enredar per qualsevol mot o expressió anglesa que ens caigui a l'abast. És mandra?, és esnobisme?, és seguidisme beneit acrític? Alerta!, esnobisme és la qualitat d'esnob; i qualifiquem d'esnob la persona que és amatent a acollir tota novetat pel sol fet que la seva adopció li sembla ésser un senyal de distinció, bon gust, intel·ligència, etc.

TV3 munta un concurs de corals catalanes i li posa un

títol en anglès; qualsevol esdeveniment al firal de Montjuïc s'anomena en anglès; obren restaurants al cor de Barcelona i... en anglès; s'inauguren comerços, botigues, negocis... a tot Catalunya batejats amb rètols en anglès; qualsevol invent, actuació, organisme, festa, novetat, marca, moda, convenció o com vulgueu dir-li rep un nom en anglès. Mira que n'és de senzill de dir *autofoto* (seria massa llarg *autofotografia!*), doncs no, cal dir-ho amb un mot anglès de darrera fornada, com si nosaltres no en tinguéssim de propis o bé no sabéssim formar neologismes ben adients i fets a casa. De paraules acabades amb el sufix anglès del gerundi *-ing*, en sentim i llegim més que un foc no en cremaria; com si en català no poguéssim acabar un gerundi en *-ant*, en *-ent* o en *-int*. Que en som, de babaus, i tan cofois que anem pel món! Es veu que és *fashion!*

Exposicions

Del 7/6 a l'1/8. 111 Anys de *La Tralla* Setmanari satíric (1903-1938)

XIV MARATÓ DE VEUS LÍRIQUES

Diumenge 13 de juliol a les 7 de la tarda:

Òpera

La Serva Padrona

Intermezzo en dos actes de Giovanni Pergolesi (1710-1736) amb llibret de Gennaro Antonio Federico. Primera representació com a intermezzo de l'òpera sèria *Il prigioner superbo* del mateix compositor, a Nàpols al *Teatro Bartolomeo* el 28 d'agost de 1733.

Gènere: Òpera Bufa

Intèrprets: Serpina: **Blanca Santigosa**, soprano.

Uberto: **Salvador Molins**, baríton.

Vespone: **Carlota de Haan**, personatge mut.

Piano: **Carles Puig**.

Direcció musical i d'escena: **Montserrat Aparici**

LA CORAL XABEC I LA FESTA MAJOR DE SANT PERE

Diumenge 29/6 a les 11 a la Parròquia de
Sant Pere del Masnou:

Ofici de Festa Major (*Messe Brève à 3 voix* de
Théodore Dubois per a cor i orquestra)

Dilluns 30, a 2/4 de 9 del vespre:

Concert de Festa Major a la Parròquia de
Sant Pere del Masnou

Direcció: **Montserrat Llagostera**. Piano: **Bàrbara Llacay**

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

Aquests són els resultats de la darrera campanya de donació de sang celebrada el diumenge 11 de maig passat al nostre local social:

22 donants + 3 oferiments i cap donant nou.

Aprofitem per agrair la generositat dels donants que van fer possible aquests resultats.

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

Per gaudir qui ens sent
mil cançons tenim apreses,
barrejades blanques i negres
al compàs alegrement.

Resposta: *Les tecleres que bisuo*

Cursos de teatre per a totes les edats Vine-hi i... actua

627 630 082 (Oriol) · 676 334 144 (Aina)

UNA TEMPORADA MÉS DEL GRUP RAUXA, I JA EN VAN CINQ.

Esteve Pujol i Pons

Fem números així per sobre: si el *Grup Rauxa*, de *Gent del Masnou*, el propassat 25 de maig, darrer diumenge de mes, va cloure la cinquena temporada; si la temporada va de setembre a maig —és a dir, nou mesos—; si a cada sessió hi ha hagut una mitjana de vint-i-tres actuacions, ens trobem amb un total de mil trenta-cinc (sí, sí, 1035) poesies, cançons, peces de música, humor, dansa, monòlegs, fragments de teatre, contes... Déu n'hi do!

La perseverança no és precisament una característica de la nostra societat disfluent, bellugadissa i inconstant. Tanmateix, el *Grup Rauxa*, dirigit per Francesca Fàbregas, està demostrant que no tota empresa és volàtil.

És ben veritat que sense la persistència dels espectadors, aquesta perseverança seria vana. La sala d'actes plena a cada sessió anima qualsevol a persistir en la comesa. I així està passant. La incorporació ben sovintejada de nous artistes dóna la vivor d'innovació que cal a tota institució; i, ensems, els rostres habituals forneixen l'estabilitat que també li demanem com a marca de continuïtat. Una i altra, les hi trobem.

Gràcies, músics; gràcies, cantants; gràcies, narradors; gràcies, rapsodes; gràcies, humoristes; gràcies, artistes de tota mena; gràcies, tècnic sempre servicial. I sobretot gràcies als qui hi veniu sempre o de tant en tant i feu possible aquest rècord cultural, que volem que continuï superant-se. Som-hi, Francesc, que val la pena!

Joieria rellotgeria
MASNOVINA

DUWARD
AGUASTAR

Plata Pura

CASIO

Bona Festa Major

C. Barcelona, 9 · 93 555 07 76 el Masnou

BONES REVETLLES I FESTA MAJOR

PRIMERA QUALITAT

La fruita

Mestres Villà, 115
93 540 34 74

DOS MES DOS

MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST. VINS I CAVES
XARCUTERIA SELECTA

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82 el Masnou

Supermercat
Mar-Blau
ALIMENTACIÓ · XARCUTERIA
FRUITERIA

Lluís Millet, 102. · Tel 93 555 28 45
El Masnou

Perruqueria
CrisAnd

Enfront de l'ambulatori del carrer Sant Miquel

1r. de Maig, 24 · Tel 93 555 38 48 · 08320 El Masnou
Hores convingudes

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA

Àngel Guimerà, 30 Alella 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

el celler del mar

selecció de vins, caves i licors, vins al detall

**GRAN ASSORTIT DE VINS I CAVES
PER A LES VOSTRES FESTES I REVETLLES**

Àngel Guimerà, 12 baixos (Camí Ral) Tel. 93 540 29 53 El Masnou

petit & café

Aquest estiu refresca't!

Granissats de llimona, cafè, combinats
i orxata. Sucs de fruita tropical.

Batuts de gelat *Carte d'or*.

Plaça d'Ocata, 5-7 · 93 540 08 66
Un ambient tranquil i relaxat

mercaservei
FRUITES I VERDURES

Servei a domicili

Fontanills, 59 · Tel 93 555 32 32 · El Masnou